

Wyrok z dnia 9 grudnia 1997 r.

II UKN 379/97

Przepisy ustawy z dnia 14 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (Dz.U. Nr 53, poz. 214 ze zm.) i wydanego z jej delegacji zarządzenia Nr 53 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 maja 1994 r. w sprawie szczególnych zasad przeliczania uposażenia funkcjonariuszy dla celów emerytalnych (Dz.Urz. MSW Nr 2, poz. 26) nie uzasadniają żądania przez ubezpieczonego podwyższenia świadczeń - w razie podwyżki uposażeń funkcjonariuszy służby czynnej - na podstawie indywidualnej decyzji opartej na porównaniu zajmowanego przez niego stanowiska i zaszeregowania z daty przyznania emerytury lub renty ze stanowiskiem podobnym pod względem nazwy lub zaszeregowania w aktualnym schemacie organizacyjnym Policji.

Przewodniczący SSN: Stefania Szymańska, Sędziowie SN: Roman Kuczyński (sprawozdawca), Maria Mańkowska.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 1997 r. sprawy z wniosku Andrzeja C. przeciwko Zakładowi Emerytalno-Rentowemu MSW o wysokość emerytury, na skutek kasacji wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie z dnia 2 kwietnia 1997 r. [...]

o d d a l i ł kasację.

U z a s a d n i e

Wyrokiem z dnia 4 listopada 1996 r., Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie oddalił odwołanie Andrzeja C., pobierającego emeryturę policyjną, od decyzji Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zmiany grupy uposażenia dla celów podwyższenia i waloryzacji emerytury.

Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 2 kwietnia 1997 r. oddalił ape-

lację ubezpieczonego uzasadniając, że zgodnie z art. 58 ust. 3 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 214 ze zm.) stawki uposażenia zasadniczego oraz dodatku za stopień z dnia zwolnienia ze służby funkcjonariusza, zastępuje się stawkami uposażenia z dnia wejścia w życie ustawy. Na podstawie delegacji z art. 58 ust. 7 tej ustawy Minister Spraw Wewnętrznych zarządzeniem Nr 31 z dnia 24 maja 1994 r. (Dz. Urz. MSW Nr 2, poz. 260) określił szczegółowe zasady przeliczania uposażenia funkcjonariuszy dla celów emerytalnych, według których grupy zaszeregowania funkcjonariuszy z dnia zwolnienia ze służby przed wejściem w życie ustawy zastępuje się grupami z dnia wejścia w życie ustawy, wymienionymi w załączniku do zarządzenia. Zgodnie z wymienioną tam grupą ubezpieczonego dotyczy grupa 09.

Kasacja ubezpieczonego od tego wyroku zarzuca niewyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, a w szczególności, czy stanowisko służbowe o nazwie Kierownik Zakładu Kryminalistyki zostało wprowadzone obok czy też zamiast byłego stanowiska "Naczelnika Wydziału Kryminalnego..." oraz naruszenie prawa materialnego - zarządzenia Nr 31 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 maja 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad uposażania funkcjonariuszy dla celów emerytalnych (Dz. Urz. MSW Nr 2, poz. 26) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 24 czerwca 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad waloryzacji policyjnych emerytur i rent (Dz. U. Nr 79, poz. 366) w związku z art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji... (Dz. U. Nr 53, poz. 214 ze zm.).

W odpowiedzi na kasację Zakład Emerytalno-Rentowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji wnosił o jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarzuty kasacji są oczywiście bezzasadne. Ubezpieczony pozostaje w błędnym przekonaniu, że przy każdorazowej zmianie organizacji i nazewnictwa stanowisk w Policji jego ostatnio zajmowane stanowisko w Milicji Obywatelskiej powinno być przyporządkowane do najbardziej zbliżonego pod względem nazwy i aktualnego uposażenia. Na wniosek taki nie pozwala wykładnia językowa § 2 ust. 2 zarządzenia

nr 31 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 maja 1994 r. w sprawie szczególnych zasad przeliczania uposażenia funkcjonariuszy dla celów emerytalnych (Dz. Urz. MSW Nr 2, poz. 26), które zostało wydane na podstawie delegacji z art. 58 ust. 7 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji... (Dz. U. Nr 53, poz. 214 ze zm.). Zarządzenie to, jak i wskazane przepisy ustawy przewidują sytuację, w której funkcjonariusz, posiadający określoną grupę zaszeregowania, opuszczał swoje stanowisko w związku z przejściem na emeryturę przed datą wejścia w życie tej ustawy. Ustawa ta bowiem w art. 6 ust. 1 wprowadziła zasadę rewaloryzacji rent i emerytur polegającą na tym, że podlegają one waloryzacji w takim samym stopniu i terminie, w jakim następuje wzrost uposażenia funkcjonariuszy pozostających w służbie i zajmujących analogicznie zaszeregowane stanowiska. Zasada ta nie jest jednak równoznaczna z porównywaniem stanowiska (wraz z jego zaszeregowaniem) emeryta lub rencisty z daty jego opuszczenia ze stanowiskiem funkcjonariusza policji pozostającego w służbie. Nie można bowiem zakładać niezmienności rodzajów i nazw poszczególnych stanowisk w Policji na przestrzeni lat. W tym celu powołane zarządzenie Nr 31 wprowadziło na użytek przeliczania rent i emerytur funkcjonariuszy zwolnionych ze służby przed dniem wejścia w życie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji... tabelę stanowisk porównywalnych, odpowiadających uprzednio stosowanym nazwom i ustalając dla nich zaszeregowanie niejako w sposób zryczałtowany. Nie można wykluczyć, że i w tego rodzaju uregulowaniu będą mogły występować zmiany. Powinny one jednak być regulowane w podobny sposób, tj. zarządzeniem ministra z delegacji ustawowej. Nie jest natomiast możliwe dokonywanie takiego porównywania stanowisk i zaszeregowania indywidualnie w stosunku do każdego emeryta lub rencisty w każdym przypadku podwyższenia płac funkcjonariuszom pozostającym w czynnej służbie.

Sąd Najwyższy podziela argumentację zawartą w motywach zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego. W istocie ubezpieczony domaga się wydawania w swojej sprawie indywidualnych decyzji w przedmiocie porównywania ówczesnych i obecnych stanowisk służbowych w Milicji Obywatelskiej (zwolniony ze służby został z dniem 31 lipca 1985 r.) i Policji. Dla uwzględnienia jego stanowiska brak jest jakichkolwiek podstaw prawnych. Tym samym całkowicie chybiony jest zarzut kasacji niewyjaśnienia, czy stanowiska służbowe z daty zwolnienia i wymienione w zarzą-

dzeniu Nr 31 są tożsame, gdyż na przeprowadzenie tego rodzaju porównania nie pozwalają sądowni ani przepisy ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji., ani wydane z jej upoważnienia przepisy wykonawcze. Z kolei przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 29 czerwca 1994 r. w sprawie szczególnych zasad waloryzacji emerytur i rent mają zastosowanie do już zaktualizowanych w zarządzeniu Nr 31 stanowisk i zaszeregowień i w przedmiotowej sprawie także nie zostały naruszone.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy nie znalazł usprawiedliwionych podstaw dla uwzględnienia kasacji i na zasadzie art. 393¹² KPC orzekł jak w sentencji wyroku.

=====